

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / ~~oponenta~~

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Karolína Jiráková, Ph.D.

Práci předložil(a): Ivana Jägerová

Název práce: Aristotelovo rozdělení věd

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Studentka cíl sama výstižně formuluje v kontextu odkazu Aristotelova myšlení v úvodu své práce: „Aristotelovy myšlenky, zachované v jeho spisech, jsou více než dva tisíce let vzdálené od současnosti, ale i přes to se staly součástí naší intelektuální tradice. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla zpracovat toto téma s cílem přiblížit systematický styl Aristotelovy filosofie se zaměřením na rozlišení tří typů myšlení (*epistémé*) rozdělených podle společných rysů a cíle (*telos*).“ Tento cíl se jí podařilo přesvědčivě naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Téma lze považovat na bakalářské úrovni za náročné, z pohledu vedoucího zejména proto, že v této podobě není v odborné literatuře zpracováno. Studentka musela nalézt, pročíst a propojit celou řadu odborných textů, které se problému dotýkají. První a druhá kapitola textu je zpracována především na základě pozorné četby sekundární literatury, myšlenky studentka formuluje vlastními slovy a s porozuměním. I. Jägerová se však na důležitých místech opírá i o dobře vybrané pasáže z Aristotelových spisů, kde je schopna dostat se na úrovni českého překladu k důležitým termínům (se kterými je schopna pracovat v latinském přepisu). Třetí kapitola je vhodným doplněním práce, kde se studentka snaží o reflexi dopadu Aristotelova myšlení na západní racionalitu. Aristotelovsky sympatickým způsobem zde připomíná, že ani Aristotelés neformuluje své myšlenky ve vzduchoprázdnu, tedy interpretuje ho jako dědice myšlenkové tradice. Tato více esejistická, zamýšlející se část práce sice obsahuje drobné myšlenkové a formulační nedostatky, ale zároveň je ukázkou samostatného a tvůrčího uchopení tématu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

K formální úpravě textu nemám žádné závažné připomínky, práce odpovídá požadavkům kladeným na kvalifikační bakalářskou práci. Práce je členěna jasným a přehledným způsobem. Vzhledem k důrazu na aristotelovskou systematizaci text vhodně doplňují dvě přejatá schémata (na které studentka odkazuje na vhodných místech práce).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je výborný. Studentka si sama předsevzala, že chce o problému pojednat jasným a systematickým způsobem (vlastně po vzoru Aristotela) a je třeba konstatovat, že se jí tento úkol podařilo naplnit. Avizovanou systematickostí může čtenář pozorovat především na promyšlené návaznosti probíraných témat (snaha o definici *epistémé*; klíč, podle kterého Aristotelés jednotlivé *epistémai* dělí; konkrétní příklady „věd“) či na snaze o plynulý výklad. Vyzdvihnout je však třeba i úvod, závěr a průběžná shrnutí jednotlivých důležitých úseků práce, které odrážejí důslednou snahu o dodržení zmíněných principů. Těžištěm práce je bezesporu druhá kapitola, na které je přesvědčivě ukázáno, v jakém smyslu lze Aristotela považovat za systematického myslitele. Tato kapitola je zároveň ukázkou výborné práce s primárním textem a interpretacemi obsaženými v odborných statích a knihách (včetně jednoho anglicko-jazyčného zdroje).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. V první kapitole práce se velmi precizním způsobem zastavujete u problému, že Aristotelův termín *epistémé* není možné neproblematicky (tj. beze zbytku) přeložit ekvivalentem věda. Ve druhé a třetí kapitole pak (nikoli nesprávně vzhledem k vytyčenému cíli) pracujete spíše právě s „vědou“. Uměla byste tento přechod vysvětlit (některé důvody sama v textu naznačujete)?
2. Ve svém textu se dostáváte k zajímavému paradoxu, kdy na jedné straně z Aristotelových spisů vyplývá, že každá z lidských oblastí činnosti je pro něj hodnotná (a jejich odlišnost je dána, jak správně v textu identifikujete, jejich rozdílným cílem, ke kterému směřují). Na straně druhé je v *Etice Nikomachově* (X. kniha) jedna oblast vyzdvihována. Která z nich to je? Jak byste tento paradox vysvětlila?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Navrhuji známku „výborně“.

Datum: 24. 5. 2021

Podpis: